

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 21Cr/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517203863
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Miklošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1517203863.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Mikloškovou v právnej veci žalobcu: VÁHOSTAV - SK, a.s., Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 356 648, zastúpeného advokátskou spoločnosťou LEGAL GROUP, s.r.o., Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava, IČO: 47 237 589, proti žalovaným subjektom: 1/ bohatstvo, s.r.o., Gusevova 26, 831 07 Bratislava - mestská časť Vajnory, IČO: 50 157 809, 2/ Coin Collectors s.r.o., Novot' 157, 029 55 Novot', IČO: 50 710 915 a 3/ CRN3 s.r.o., Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 324, zastúpeným advokátskou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821 o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016 vydaného rozhodcom Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, zppo so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Ing. Milošom Valachom a o odklad jeho vykonateľnosti taktó

rozhodol:

I. Rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, zppo so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Ing. Milošom Valachom, sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016, doručený žalobcovi dňa 09.01.2017, sa z r u š u j e .

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovaným subjektom 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca ako účastník rozhodcovského konania na strane žalovaného vedeného rozhodcom Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, zppo so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo Ing. Milošom Valachom pod sp. zn. RD/147/2016 sa žalobou podanou dňa 06.03.2017 na tunajšom súde podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a) bod 3. zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní proti žalovanému subjektu 1/, v rozhodcovskom konaní na strane žalobcu, domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, zppo so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Ing. Milošom Valachom, sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016, ktorý mu bol doručený dňa 09.01.2017. Zároveň žiadal odklad vykonateľnosti tohto žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku a o priznanie náhrady trov konania voči žalovanému subjektu 1/ v plnej výške. Súdny poplatok za žalobu v zákonnej výške 331,50 Eur žalobca zaplatil na účet tunajšieho súdu dňa 28.03.2017.

2. Žalobu v rámci procesného útoku žalobca odôvodnil nasledovnými skutkovými tvrdeniami: Dňa 09.01.2017 bol žalobcovi zo strany Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, zppo so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo (ďalej len „rozhodcovský súd“) doručený Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/147/2016 vydaný dňa 30.12.2016 jeho rozhodcom Ing. Milošom Valachom (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Rozhodca rozhodcovského súdu Ing. Miloš Valach (ďalej len „rozhodca“) týmto rozhodcovským rozsudkom neakceptoval žalobcom uplatnenú námietku nedostatku právomoci

tohto rozhodcovského súdu, ktorú žalobca v konaní uplatnil vo svojej žalobnej odpovedi zo dňa 10.11.2016. V zmysle § 4 ods. 4 a 7 zák. o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z. (ďalej len „ZRK“) jednoznačne žalobca tvrdí, že rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným subjektom 1/ nikdy uzatvorená nebola, nikdy žalobca neprejavil súhlas s riešením vzájomných sporov formou rozhodcovského súdu, a teda žalobca dôrazne namieta jej platnosť a účinnosť a zároveň namieta s tým súvisiaci nedostatok právomoci rozhodcovského súdu. Bez ohľadu na tvrdenia žalovaného subjektu 1/ o údajnom vzniku ním tvrdenej pohľadávky, tak samotná rozhodcovská doložka nespĺňa formálne zákonné náležitosti, a to nielen v zmysle § 4 ZRK. O tejto skutočnosti žalobca žalovaný subjekt 1/ písomne informoval aj svojim listom zo dňa 14.10.2016 a rozhodcovský súd listom zo dňa 10.11.2016 (žalobná odpoveď) a listom zo dňa 13.12.2016 (stanovisko k uzneseniu rozhodcovského súdu). Konštatovanie rozhodcovského súdu o tom, že písomná forma rozhodcovskej doložky bola zachovaná tým spôsobom, že žalovaný subjekt 1/ predložil v následnej písomnej komunikácii (nejedná sa o prvú písomnú komunikáciu keďže žalovaný subjekt 1/ si svoj údajný nárok uplatnil na rozhodcovskom súde ako právny nástupca bývalého obchodného partnera žalobcu Mostné stavby, s.r.o.) je absolútne nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (bez ohľadu na skutkový stav). Neexistencia platne a účinne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky medzi žalobcom a žalovaným subjektom 1/ zakladá prekážku pre rozhodcovský súd na rozhodnutie vo veci samej.

3. Rozhodcovský súd absolútne nezákonným a zákon obchádzajúcim spôsobom v napadnutom rozhodcovskom rozsudku konštatuje, že predmetný spor nie je sporom súvisiacim s reštrukturalizačným konaním žalobcu (sp. zn. 8R/4/2014), ktorú skutočnosť žalobca tiež namietal v žalobnej odpovedi. Pohľadávka uplatňovaná žalovaným subjektom 1/ v predmetnom rozhodcovskom konaní vznikla ešte pred začatím reštrukturalizačného konania spoločnosti žalobcu, a preto je rozhodovanie o nej bez pochybností vyňaté spod pôsobnosti rozhodcovského súdu v zmysle § 1 ods. 3 písm. d) ZRK, a to v spojení s aktuálnym faktickým stavom, kedy spor ohľadom určenia pravosti tejto pohľadávky je prejednávaný na Okresnom súde Bratislava I v konaní o určenie popretej pohľadávky do reštrukturalizácie spoločnosti žalobcu pod sp. zn. 12Cbi/3/2015, k čomu dopĺňame, že na uvedenom súdnom pojednávaní v tomto incidenčnom spore vystupuje ako držiteľ a oprávnený z predmetnej pohľadávky stále spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. a nie žalovaný subjekt 1/. V zmysle uvedeného je celý spor ohľadom predmetnej pohľadávky možné procesne riešiť iba postupom podľa zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), pričom tento zákon je zákonom osobitným vo vzťahu k Obchodnému zákonníku č. 513/1991 Zb. ako aj k ZRK č. 244/2002 Z.z. Pokračovaním v rozhodcovskom konaní teda okrem iného nastalo i porušenie zákonného ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 3 písm. d) ZRK, ktorý zakladá prekážku v právomoci rozhodcovského súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené závažné skutočnosti navrhuje žalobca odloženie vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku, a to až do meritórneho rozhodnutia vo veci samej o zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku.

Dôkazy: rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016, list žalobcu zo dňa 14.10.2016 Odpoveď na Uplatnenie nárokov z titulu náhrady škody adresovaný žalovanému subjektu 1/, žaloba žalovaného subjektu 1/ na rozhodcovský súd zo dňa 20.10.2016 s prílohou - VOP spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. bez podpisu a ich odsúhlasenia stranou sporu, teda žalobcom, žalobná odpoveď s námietkami žalobcu v rozhodcovskom konaní zo dňa 10.11.2016, Rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 25.11.2016, stanovisko s námietkami žalobcu voči uzneseniu rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní zo dňa 13.12.2016

4. Dňa 28.03.2017 žalobca písomným podaním opravil petit svojho návrhu na odklad vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku a doplnil i ďalšie listinné dôkazy, pričom súčasne podrobnejšie týmto podaním spresnil svoju argumentáciu k dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedeným už v žalobe, a to nasledovne: Rozhodcovským rozsudkom je žalobcovi v rozpore so zákonom uložené zaplatenie pohľadávky, ktorá (v prípade, ak vôbec existuje) predstavuje tzv. starý dlh spoločnosti žalobcu, ktorý v súlade so ZKR mal byť uplatnený v reštrukturalizácii spoločnosti žalobcu, povolenej uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8R/4/2014 zverejneným v Obchodnom vestníku č. OV 203/2014 vydaným dňa 23.10.2014 (ďalej len „reštrukturalizácia“). Do reštrukturalizácie bolo potrebné prihlásiť všetky pohľadávky, ktoré vznikli do okamihu začatia reštrukturalizačného konania (t.j. do 08.10.2014). Daná pohľadávka vo výške 95.769,60 Eur pôvodne veriteľa Mostné stavby, s.r.o., IČO: 44 560 303 (podľa faktúry č. XXXXXXXX - vid' prihláška pohľadávky spoločnosti Mostné stavby

s.r.o.), pričom ide o totožnú faktúru, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Táto prihláška bola z dôvodu spornosti zo strany reštrukturalizačného správcu v súlade s § 124 ZKR popretá. Veriteľ Mostné stavby, s.r.o., IČO: 44 560 303 následne podľa § 124 ods. 4 ZKR podal incidenčnú žalobu (žalobu popretého veriteľa o určenie pohľadávky), ktorou sa domáha určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky tvrdenej popretej pohľadávky. Konanie o incidenčnej žalobe žalobcu Mostné stavby, s.r.o. proti spoločnosti žalobcu ako žalovanému prebieha na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12Cbi/3/2015. Aj v prípade úspechu spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. ako žalobcu v tomto incidenčnom konaní (teda ak sa preukáže, že právny dôvod a výška pohľadávky sú skutočne dané a preukázané), bude pohľadávka veriteľa uspokojená v súlade s reštrukturalizačným plánom. Reštrukturalizačný plán ako dohoda medzi dlžníkom na jednej strane a veriteľmi na strane druhej predstavuje dohodu jeho účastníkov o zmene výšky a splatnosti pohľadávky (novácia), preto aj v prípade úspechu v incidenčnej žalobe bude spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. pohľadávka plnená v súlade s pravidlami uspokojovania veriteľov uvedenými v reštrukturalizačnom pláne. Zjavne teda ide o dvojité uplatňovanie totožného nároku. Je teda bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že táto pohľadávka, je tzv. „starým dlhom“ (vzniknutým - pokiaľ sa navyše preukáže jej právny dôvod a výška - do začatia reštrukturalizačného konania), a preto jej plnenie nemôže byť uložené žiadnym rozhodcovským rozsudkom, ako pohľadávky „novej“. Rozhodcovský rozsudok ukladajúci žalobcovi zaplatiť uvedenú pohľadávku s akýmkoľvek príslušenstvom je v priamom rozpore so ZKR, ktorý vzhľadom na ukončenie reštrukturalizácie takéto vymáhanie „starých“ pohľadávok vylučuje. Argumentácia žalovaného v žalobe podanej rozhodcovskému súdu o tom, že tento nárok je odôvodniteľný aj ako náhrada škody (hoci na tej istej strane sa domáha nároku titulom zaplatenia ceny diela) je úplne scestná a právne nesprávna. Popretie pohľadávky reštrukturalizačným správcom nie je len výkonom práva, ale dokonca výkonom právnej povinnosti správcu v prípade, ak prihlásená pohľadávka je sporná (§ 124 ZKR), preto akékoľvek úvahy žalovaného subjektu 1/ o vzniku akéhokoľvek nároku na náhradu škody z daného dôvodu sú úplne vylúčené a právne neobhájiteľné. Súčasne žalovaný subjekt 1/ nemôže požadovať to isté plnenie aj z titulu zaplatenia ceny diela a zároveň aj ako náhrady škody, ako to úplne neodborne prevzal do svojho rozhodnutia rozhodcovský súd. Tu žalobca poukazuje citáciou na ustanovenia § 114 ods. 1 písm. b), § 116 ods. 4 veta prvá, § 120 ods. 1, § 124 ods. 1, 4 a 6, § 132 ods. 1, § 155 ods. 1 a 2 ZKR, z ktorých ustanovení nepochybne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, nakoľko pohľadávku vymáhanú žalovaným subjektom 1/ nebolo možné právne účinným spôsobom vymáhať cestou rozhodcovského konania, ale jedine uplatnením pohľadávky prostredníctvom prihlášky pohľadávky do reštrukturalizácie spoločnosti žalobcu, k čomu aj skutočne veriteľom tejto pohľadávky došlo. Táto pohľadávka bude v prípade úspechu incidenčnej žaloby uspokojená v súlade s reštrukturalizačným plánom alebo v prípade jej neúspechu už nebude možné danú pohľadávku žiadnym spôsobom vymáhať. Právny osud danej pohľadávky však obligatórne musí byť riešený v incidenčnom konaní (v spore súvisiacom s reštrukturalizáciou), a nie v rozhodcovskom konaní, navyše vedenom bez k tomu potrebných kvalifikovaných právnych znalostí.

5. Rozhodcovský súd v rozhodcovskom uznesení sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 25.11.2016 rozhodnutie o svojej právomoci rozhodovať v predmetnej veci odôvodnil tým, že žalovaný subjekt 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalobcovi dňa 04.10.2016 „Uplatnenie nárokov z titulu náhrady škody“, ku ktorému listu boli pripojené aj Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. (ďalej len „VOP“), z čoho vyvodil, že k uzavretiu rozhodcovskej doložky malo dôjsť vzájomnou písomnou komunikáciou strán rozhodcovského sporu. S poukazom na cit. ust. § 4 ods. 1 až 4 ZRK ako i § 43c ods. 1 Obč. zák., a tiež tvrdenie žalovaného subjektu 1/ v podanej žalobe na rozhodcovský súd, kde sám uvádza, že pohľadávka vznikla na základe „ústnej a konkludentnej zmluvy“, je nepochybné, že len zo samotného pripojenia takejto listiny (VOP) k výzve, nemožno odvodiť písomné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, a to ani spôsobom „vzájomnej komunikácie“ strán sporu, lebo žalobca neprejavil nijakým spôsobom vôľu uzavrieť rozhodcovskú doložku so žalovaným subjektom 1/, naopak z reakcie žalobcu na tento list je evidentné, že takýto „návrh“ neakceptuje, vyslovene ho odmieta. Záver rozhodcovského súdu v tomto smere je aj v rozpore s predloženými ustanoveniami predmetného rozhodcovského súdu v jeho rokovacom poriadku, kde sa výslovne uvádza, že zmluvné strany musia so VOP vysloviť súhlas na to, aby boli VOP pre zmluvné strany záväzné. V danom prípade teda úplne evidentne absentuje dohoda strán o právomoci na rozhodovanie sporu prostredníctvom rozhodcovského súdu.

6. V ďalšom s poukazom na ustanovenia § 12 ods. 1 v spojení s § 54c ods. 2 veta prvá ZRK žalobca poukázal na skutočnosť, že rozhodcovský súd Royal Development po 31.12.2016 nespĺňal podmienky podľa platných predpisov účinných od 01.01.2017, preto všetky pred ním začaté a právoplatne neskončené konania sa ku dňu 31.12.2016 zastavujú. Predmetný žalobou napadnutý rozhodcovský

rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 09.01.2017, teda až po zastavení daného rozhodcovského konania ex offo. Záverom teda žalobca zdôrazňuje to, čo už uviedol v žalobe, a to, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, lebo sa ním rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva a aj keby bola uzavretá (čo nie je), tento spor nie je v medziach rozhodcovskej doložky (§ 40 ods. 1 písm. a) bod 3. ZRK), nakoľko podľa § 1 ods. 3 písm. d) ZRK nemôže byť rozhodovaný v rozhodcovskom konaní (otázky pravosti tvrdenej pohľadávky, ktorá ak existuje, je tzv. „starou“ pohľadávkou podľa ZKR, musia byť posudzované v prebiehajúcom incidenčnom konaní ako v spore súvisiacom s reštrukturalizáciou žalobcu).

7. Súčasne žalobca písomným podaním zo dňa 28.03.2017 navrhol, aby súd v súlade s § 79 C.s.p. pripustil prístupenie spoločnosti Coin Collectors s.r.o. so sídlom 029 55 Novot' 157, IČO: 50 710 915 do konania na strane žalovaného, a to ako žalovaného v 2. rade. Návrh odôvodnil tým, že táto spoločnosť si v exekučnom konaní č. EX 1385/2017 ako oprávnený vymáha voči žalobcovi pohľadávku vo výške 95.769,60 Eur s prísl. z titulu exekúcie nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom, ktorý je predmetom tejto žaloby o jeho zrušenie. Teda iný subjekt ako je žalovaný 1/, ktorý bol druhým účastníkom predmetného rozhodcovského konania. A súčasne nárok na exekúciu žalobou napadnutým rozhodcovským rozsudkom na trovy konania si zas uplatňuje ako oprávnený Royal Development RSRD, zppo v exekučnom konaní sp. zn. EX 286/2017, teda rozhodcovský súd a nie ad hoc rozhodca.

Dôkazy: Upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 1385/2017 zo dňa 15.03.2017, Upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 286/2017 zo dňa 15.03.2017, OV č. 192/2014 zo dňa 08.10.2014, OV č. XXX/XXXX zo dňa 23.10.2014, Prihláška do reštrukturalizácie sp. zn. XR/X/XXXX zo dňa 24.11.2014, faktúra č. XXXXXXXXX splatná dňa 19.12.2013 na sumu 95.769,60 Eur, potvrdenie o začatí konania sp. zn. 12Cbi/3/2015 zo dňa 08.02.2017, Rokovací poriadok rozhodcovského súdu Royal Development zriadeného záujmovým združením právnických osôb ROYAL DEVELOPMENT - RSRD

8. Súd žalobu a k nej doplnené argumenty žalobcu spolu s prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach strany sporu podľa ustanovení C.s.p. v súlade s § 167 ods. 1, 2 C.s.p. doručil žalovanému 1/ do vlastných rúk dňa 18.04.2017. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe doručenom na súd dňa 25.04.2017 v rámci procesnej obrany uviedol nasledovné skutkové tvrdenia: Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na Okresnom súde Bratislava V dňa 06.03.2017 z dôvodu ním v rozhodcovskom konaní uplatnenej námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu v žalobnej odpovedi podľa § 21 ods. 2 ZRK, nakoľko namieta platne a účinne uzavretú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku medzi stranami sporu. O námietke žalobcu rozhodcovský súd rozhodol rozhodcovským uznesením sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 25.11.2016, ktorým rozhodol, že existuje platná rozhodcovská zmluva v rozsahu podanej žaloby medzi žalobcom a žalovaným 1/ a existuje právny rámec sporu definovaný v žalobnom návrhu. Sú splnené všetky formálne náležitosti pre pokračovanie v rozhodcovskom konaní v zmysle ZRK. Rozhodcovský súd ustanovený rozhodca Ing. Miloš Valach bude pokračovať v rozhodcovskom konaní ďalším dokazovaním. Návrhu žalobcu (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného) na zastavenie konania sa nevyhovuje. Žalobca podľa § 21 ods. 4 ZRK nepodal námietku právomoci rozhodcovského súdu v stanovenej 30-dňovej lehote na kauzálne príslušný súd. Ak namietajúci účastník proti rozhodcovskému uzneseniu potvrdzujúcemu právomoc nepodá návrh na súd, nemôže sa nedostatku rozhodcovskej právomoci domáhať v neskoršej žalobe podľa § 40 ZRK. Zmeškanie podania žaloby podľa § 21 ods. 4 ZRK má teda podobné prekluzívne účinky ako nenamietanie právomoci v lehote podľa § 21 ods. 2 a § 4 ods. 7 ZRK. Z uvedeného dôvodu žalovaný subjekt 1/ vznáša hmotnoprávnu námietku s odkazom na uvedené ustanovenia ZRK, nakoľko má za to, že márnym uplynutím zákonnej lehoty, je otázka právomoci rozhodcovského súdu právoplatne rozhodnutá a bráni tomu, aby bol rozhodcovský rozsudok z takéhoto dôvodu zrušený. Podotýka tiež, že ZRK hovorí len o možnosti zrušenia rozhodcovského rozsudku za prísne stanovených podmienok, nie je to povinnosť všeobecného súdu, a to aj v prípade, že by daný dôvod podľa § 40 ZRK bol daný. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Prílohy a dôkazy: výklad rozhodcovského rozsudku, rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 25.11.2016, fotokópia doručenky osvedčujúcej doručenie rozhodcovského uznesenia žalobcovi dňa 05.12.2016, početné rozhodnutia súdov SR v obdobných sporoch vydané v období od 17.04.2013 do 30.12.2016, dôvodová správa k ZRK

9. Následne písomným podaním doručeným na súd dňa 07.07.2017 žalovaný 1/ navrhol zamietnutie návrhu žalobcu na pripustenie ďalšieho účastníka konania na strane žalovaného s poukazom na to, že účastníkom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže byť výlučne účastník rozhodcovského konania. Spoločnosť Coin Collectors s.r.o. nebola účastníkom rozhodcovského konania, teda nemôže byť ani pasívne legitimovaná v tomto spore. Žiadal návrh žalobcu zamietnuť. Súd toto podanie žalovaného 1/ doručil žalobcovi dňa 14.07.2017. Žalobca sa k nemu písomne vyjadril dňa 31.07.2017. Vo vyjadrení uviedol, že síce účastníkom rozhodcovského konania bol žalovaný subjekt 1/ ale exekúciou sa priznaného nároku z predmetného rozhodcovského konania domáha plnenia voči žalobcovi žalobcom navrhnutý subjekt na strane žalovaného 2/, teda zrejme jeho právny nástupca. Trval na žalobe aj voči navrhnutému žalovanému 2/. Poukázal i na právny komentár ohľadne singulárnej sukcesie, o ktorý svoj návrh opiera. Žalovaný 1/ písomným podaním doručeným na súd dňa 13.09.2017 zotrval v tejto otázke na svojom pôvodnom stanovisku, žiadal tento procesný návrh žalobcu zamietnuť.

10. Súd uznesením sp. zn. 21Cr/25/2017-358 zo dňa 30.11.2017 návrhu žalobcu vyhovel, na stranu žalovaného pripustil do konania subjekt 2/ v súlade s § 79 C.s.p., nakoľko súhlas toho, kto má do konania vstúpiť sa vyžaduje len v prípade ak má do konania vstúpiť na strane žalobcu. Pričom subjekt, ktorý má byť na strane žalovaného určuje výlučne návrhom žalobca a tento súdu upovedomením o začatí exekúcie nepochybne preukázal, že namiesto žalovaného subjektu 1/ si nárok priznaný žalobou napadnutým rozhodcovským rozsudkom uplatňuje voči žalobcovi v exekučnom konaní žalovaný subjekt 2/.

11. O návrhu žalobcu na odklad žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku súd rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 21Cr/25/2017-361 zo dňa 30.11.2017, tak, že návrhu vyhovel, teda odložil jeho vykonateľnosť. Voči tomuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podali žalované subjekty 1/, 2/ včas sťažnosť podľa § 239 a nasl. C.s.p. O sťažnosti súd rozhodol v zmysle § 250 ods. 2 C.s.p. tak, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zmenil a tento návrh žalobcu zamietol uznesením sp. zn. 21Cr/25/2017-504 zo dňa 15.11.2018. Zmeňujúce uznesenie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2018.

12. Písomným podaním doručeným na súd dňa 14.12.2018 žalobca navrhol, aby súd do konania pripustil na strane žalovaného subjekt 3/, a to spoločnosť CRN3, s.r.o., Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 324. Návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava II ako príslušný exekučný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobcovi ako povinnému a v prospech žalovaného subjektu 2/, o vymoženie povinnosti uloženej rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016, rozsudkom sp. zn. 39Er/1436/2017 pripustil zmenu účastníka tohto exekučného konania a to tak, že namiesto pôvodného oprávneného - žalovaného 2/ (Coin Collectors s.r.o.) vstúpila spoločnosť CRN3, s.r.o., IČO: 51 232 324, avšak žalobcovi nebola zmena v osobe oprávneného ani oznámená a ani preukázaná.

13. Súd uznesením vyhláseným ústne do zápisnice z pojednávania dňa 27.02.2020 za prítomnosti oboch strán sporu, prostredníctvom ich právnych zástupcov (všetky žalované subjekty 1/, 2/ a 3/ v konaní zastupuje rovnaký právny zástupca), pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpil ďalší subjekt, a to obchodná spoločnosť CRN3, s.r.o., Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 324 ako subjekt 3/ na strane žalovaného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vyhlásením, nakoľko voči nemu odvolanie nie je prípustné.

14. Žalované subjekty 1/, 2/, 3/, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, k predmetu sporu v rámci procesnej obrany podali nasledovné stanovisko a skutkové tvrdenia: Ohľadne neustále opakovaného tvrdenia žalobcu, že pohľadávka, ktorá bola priznaná v rozhodcovskom konaní údajne súvisela s reštrukturalizačným konaním žalobcu, a preto nemohla byť uplatnená v rozhodcovskom konaní podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o rozhodcovskom konaní, žalovaní uvádzajú nasledovné stanovisko. Toto nie je pravda a žalobca v tomto konaní súd zavádza. Rozhodujúcim momentom, ku ktorému sa dlh dlžníka rozdeľuje na starý dlh a nový dlh, je moment začatia reštrukturalizačného konania. Vzhľadom na to, že pohľadávka žalovaného z titulu náhrady škody vznikla až po začatí reštrukturalizačného konania, nepôsobí na túto pohľadávku ochrana pred veriteľmi vyvolaná účinkami reštrukturalizačného konania. Reštrukturalizácia bola povolená uznesením zo dňa 17.10.2014. Dňa 29.12.2014 teda po začatí reštrukturalizácie reštrukturalizačný správca, ktorého si vybral žalobca, poprel pohľadávku právneho

predchodcu žalovaného z titulu ceny diela. Z tohto dôvodu si veriteľ uplatnil u žalobcu náhradu škody listom Uplatnenie nárokov z titulu náhrady škody zo dňa 04.10.2016. Predmetom rozhodcovského konania bola náhrada škody vzniknutá po začatí reštrukturalizácie a nie pohľadávka z titulu ceny diela, ktorá bola uplatňovaná v reštrukturalizácii. Jednalo sa ale iba nárok. Nárok z titulu náhrady škody nebolo možné prihlásiť ako pohľadávku do reštrukturalizačného konania. Nárok sa stáva pohľadávkou až potom, ako je právoplatne priznaný - judikovaný. Táto náhrada škody sa stala pohľadávkou až jej judikovaním v rozhodcovskom rozsudku. Preto nemá nič spoločné so žiadnou pohľadávkou, ktorá by sa mohla týkať reštrukturalizačného konania žalobcu, a ktorá by mala byť uplatnená v reštrukturalizácii, keďže vznikla až po skončení reštrukturalizácie. Preto sa nemôže považovať za tzv. starú pohľadávku. Túto nezrelú pohľadávku z titulu náhrady škody si veriteľ musel uplatniť v osobitnom konaní, v tomto prípade v rozhodcovskom konaní, a až ako mu bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, si ju mohol uplatniť voči žalobcovi, to všetko v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 45/04 zo dňa 26.01.2005. Náhrada škody, ktorú si uplatnil žalovaný voči žalobcovi nijako nesúvisí s reštrukturalizačným konaním spoločnosti dlžníka, a preto rozhodcovský súd mal arbitrabilitu vec rozhodnúť a vydať rozhodcovský rozsudok. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 45/04 zo dňa 26.01.2005: „Na strane objednávateľa ide o pohľadávku spornú, ktorú zhotoviteľ diela popiera z dôvodu, že omeškanie nezavinil. Nezrelá pohľadávka nie je vhodná na započítanie s pohľadávkou zrelou a objednávateľ by túto pohľadávku musel uplatniť v osobitnom konaní a len po jej priznaní súdom by túto jednostranne mohol započítať.“ Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o rozhodcovskom konaní: „V rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.“ Podľa § 153 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii: „Ak nie sú dôvody na zamietnutie plánu, súd do 15 dní od doručenia návrhu na potvrdenie plánu predložený plán uznesením potvrdí; prílohu uznesenia tvorí plán potvrdený súdom. V uznesení o potvrdení plánu súd rozhodne aj o skončení reštrukturalizácie.“ Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.10.2014, sp. zn. 8R/4/2014 - 926, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.10.2014, súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka VÁHOSTAV-SK, a.s., so sídlom Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 356 648. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.05.2015, sp. zn. 8R/4/2014 súd potvrdzuje reštrukturalizačný plán dlžníka VÁHOSTAV-SK, a.s. Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 356 648 a končí reštrukturalizáciu dlžníka VÁHOSTAV-SK, a.s., Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO : 31 356 648, v zmysle § 156 ZKR zaniká funkcia správcu. Reštrukturalizácia teda trvala odo dňa 17.10.2014 do dňa 22.05.2015. V priebehu reštrukturalizačného konania žiaden spor nevznikol. Žaloba bola podaná dňa 20.09.2016 a napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 30.12.2016, teda v čase kedy už neprebiehala reštrukturalizačné konanie. Je teda nepochybné, že sa tak nestalo v priebehu reštrukturalizačného konania. Žaloba bola o náhradu škody a tá vznikla až jej judikovaním v rozhodcovskom rozsudku. Neexistuje preto žiadna spojitosť s reštrukturalizáciou. Predmet žaloby bol plne v súlade s § 1 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Pod spormi, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania sa rozumejú, t.j. žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty a žaloby v súvislosti s popretím prihlásenej pohľadávky, ktoré sú bezprostredne zviazané s týmito konaniami, v ktorých autoritatívne rozhoduje všeobecný súd, avšak takýmito konaniami nie je návrh na zaplatenie alebo návrh na vydanie platobného rozkazu, alebo návrh na žalobu o náhradu škody. Vyššie uvedené rovnako vyplýva aj z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Ndc 33/2011, v súlade s ktorým sa za konania vyvolané konkurzom považujú v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii konania o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky, konanie o vylúčenie majetku zo súpisu, osobitne aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne aj konanie o žalobe na určenie neúčinnosti reštrukturalizačného plánu. Ak žaloba predstavuje autonómnu žalobu, ktorá nie je založená na konkurznom práve a nevyžaduje si ani začatie takéhoto typu konania samotná skutočnosť, že správca konkurznej podstaty je účastníkom konania, nepostačuje na to, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie vyplývajúce priamo z konkurzu alebo ako konanie s ním súvisiace. V ustanovení § 1 ods. 3 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní je jasne uvedené, že v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania. So zameraním na slovné spojenie „ktoré vzniknú v priebehu...“ sa jedná o špecifické spory, ktoré priamo súvisia so zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Akékoľvek iné spory, ktoré súvisia a s nárokmi podľa Obchodného zákonníka nemajú žiaden súvis s reštrukturalizačným konaním dlžníka. Podľa § 1 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní môže rozhodcovský súd rozhodovať všetky spory, pri ktorých sa môže uzatvoriť dohoda o urovnaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka. Toto je jediné obmedzenie rozhodcovského konania. Akékoľvek obchodné spory, ktoré vzniknú po povolení reštrukturalizácie už

neprejednávava reštrukturalizačný súd, ale prejednávajú ich všeobecné súdy, alternatívne rozhodcovské súdy. Aj keby čisto hypoteticky bola akákoľvek pochybnosť, či sa jednalo o pohľadávku starú alebo novú, aj napriek tomu, že nebol porušený § 1 ods. 3 písm. d) zákona o rozhodcovskom konaní, keďže spor nevznikol v priebehu reštrukturalizačného konania, žalovaní poukazujú na skutočnosť, že súd konajúci o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže meritórne preskúmať rozhodcovský rozsudok. V konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je možné, aby súd zasahoval do skutkového a právneho stavu ustáleného v rozhodcovskom konaní rozhodcovského súdu.“ Žalovaný považuje za potrebné reagovať na nesprávnu interpretáciu pojmu „rozhodcovský súd“. Rozhodcovské konanie sp. zn. RD/147/2016 prebiehalo podľa § 7 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. pred rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, ktorý bol priamo dohodnutý v rozhodcovskej zmluve podľa § 8 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. V rozhodcovskom konaní nefiguroval v žiadnej procesnej situácii nijaký „stály rozhodcovský súd“. V rozhodcovskej zmluve boli uvedení dvaja konkrétni rozhodcovia a tiež alternatívny spôsob výberu rozhodcu prostredníctvom vybranej právnickej osoby podľa § 6 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. V rozhodcovskej doložke nie je žiadna zmienka o akomkoľvek „stálom rozhodcovskom súde.“ Podľa § 8 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní: „Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia.“ Podľa § 6 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní: „Ak rozhodcu ustanovuje zmluvnými stranami vybraná právnická osoba alebo fyzická osoba (ďalej len „vybraná osoba“)..." Podľa § 7 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní: „Rozhodcovským súdom sa na účely tohto zákona rozumie jediný rozhodca alebo viacerí rozhodcovia.“ Rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/147/2016 bol ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach.

Rozhodcovský súd ako entita nemá právnu subjektivitu. Ide o legislatívnu skratku na označenie konkrétnych fyzických osôb, ktoré následne realizujú činnosti ustanovené v zákone. Ak zákon používa skratku rozhodcovský súd, myslí tým konkrétneho rozhodcu, rozhodcovský tribunál, panel či senát. Nie stály rozhodcovský súd ako akúsi trvajúcu jednotku.“ Podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 39Er/1436/2017 čl. 26: „V bode týkajúcom sa zastavenia rozhodcovského konania zo zákona, čo ak by bola pravda, by malo vplyv na exekučné konanie, exekučný súd uvádza, že povinný zle pochopil znenie zákona. Ustanovenie § 54c zákona o rozhodcovskom konaní sa týkali konaní vedených pred stálym rozhodcovským súdom. Konanie, ktoré viedlo k vydaniu exekučného titulu neprebiehало pred stálym rozhodcovským súdom, ale pred rozhodcom. Podľa zákona o rozhodcovskom konaní môže prebiehať rozhodcovské konanie pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred rozhodcom. V tomto prípade konanie prebiehalo pred rozhodcom ad hoc. Na účely zákona o rozhodcovskom konaní sa rozumie rozhodcovským súdom aj jeden rozhodca. Nejde však o stály rozhodcovský súd. Preto nie je možné aplikovať ustanovenie § 54c zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko konanie prebiehalo len pred rozhodcom.“ Rozhodcovské uznesenie o právomoci, ktoré nebolo napadnuté návrhom podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, má medzi účastníkmi rozhodcovského konania účinky res iudicata a nedostatok právomoci nemožno opätovne namietať v žalobe podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní. Nepodanie takéhoto návrhu spôsobuje vznik právneho stavu, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá platná rozhodcovská zmluva. Žalobca mal správne najskôr absolvovať konanie o námietke právomoci rozhodcovského súdu a až potom pokračovať v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ nie je dodržaný tento postup pri podávaní námietky právomoci rozhodcovského súdu, to znamená povinnosť podať návrh na príslušný súd podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, už nie je možné sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku z tohto dôvodu podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní. Súd konajúci o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku už nemôže viesť žiadne dokazovanie a vykonať žiadne nové rozhodnutie z dôvodu prejudiciálneho účinku právoplatnosti skoršieho rozhodnutia (rozhodcovského uznesenia) a prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata) bráni opätovnému prejedaniu veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom právneho stavu medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským súdom. V ďalšom žalované subjekty poukazovali na rozhodovanie súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach. Žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať im voči žalobcovi náhradu trov konania. Súd toto vyjadrenie žalovaných subjektov doručil žalobcovi dňa 25.02.2020.

15. Na pojednávanie dňa 27.02.2020, kedy súd otvoril pojednávanie vo veci samej, sa dostavili riadne a včas obe strany sporu, a to prostredníctvom svojich právnych zástupcov. Na pojednávanie dňa 25.06.2020 sa žalované subjekty 1/, 2/, 3/ ani ich právny zástupca neustanovili, svoju neprítomnosť vopred ospravedlnili a požiadali súd o rozhodnutie vo veci aj v ich neprítomnosti. Právny zástupca

žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, pridrižiava sa všetkých skutkových tvrdení a pripojených listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu, na tieto v plnom rozsahu odkazuje. S vyjadrením a právnym posudzovaním žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ nesúhlasí v celom rozsahu, nakoľko je v rozpore so ZKR ako i ZRK, teda v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Žalobou napadnutý rozhodcovský rozsudok smeruje k získaniu takých plnení, na ktoré žalované subjekty 1/, 2/, 3/ nemajú nárok, vôbec takýto nárok, ktorého cieľom je ukrátenie všetkých ostatných veriteľov z reštrukturalizácie žalobcu v obrovskom rozsahu nebolo možné žalovanému subjektu 1/ priznať v rozhodcovskom konaní, čo je závažným porušením právneho poriadku Slovenskej republiky. Na zdôraznenie svojich tvrdení stručne uvádza že žalobca a spoločnosť Mostné stavby s.r.o. (predtým s obchodným menom: MEC CORP Plus s.r.o.) ako jeho dodávateľ stavebných prác mali písomne uzavretú zmluvu o dielo, ktorej súčasťou nebola žiadna rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka. Na základe tejto zmluvy tento dodávateľ vystavil žalobcovi dňa 16.01.2013 faktúru č. XXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 19.12.2013 na sumu vo výške 95.769,60 Eur (čl. 652), teda pred reštrukturalizáciou. Reštrukturalizácia žalobcu bola povolená uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8R/4/2014 zo dňa 17.10.2014. Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. si titulom tejto faktúry č. XXXXXXXXX uplatnila pohľadávku do reštrukturalizácie riadne prihláškou, a to 20.11.2014, ktorú prihlášku následne dňa 24.11.2014 nahradila novou prihláškou, nakoľko v pôvodnej prvej prihláške uviedol číslo faktúry nesprávne. Správca konkurznej podstaty pohľadávku uplatnenú prihláškou spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. poprel. Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. podala následne ohľadom popretej pohľadávky z faktúry č. XXXXXXXXX na sumu 95.769,60 Eur tzv. incidenčnú žalobu, na základe ktorej sa vedie na Okresnom súde Bratislava I incidenčné konanie pod sp. zn. 12Cbi/3/2015. Teda tento „veriteľ“ žalobcu postupoval v súlade s ustanoveniami ZKR. Toto incidenčné konanie nie je doposiaľ skončené. Tak ako už uviedol aj v písomnom podaní zo dňa 10.03.2020 (žalovaným subjektom ho súd doručil 30.03.2020), spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. po začatí incidenčného konania v dôsledku zlúčenia ku dnu 05.06.2015 zanikla a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť Gezdaport s.r.o., Magurská 34, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 47 437 782. Tento právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. následne tiež v dôsledku zlúčenia zanikol ku dnu 07.07.2015 a jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť I electro s.r.o., Medvedzie 129/4, 027 44 Tvrdošín, IČO: 47 151 935. Táto spoločnosť je v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom takmer 50 obchodných spoločností, ktoré v dôsledku zlúčenia takto zanikli a boli dobrovoľne vymazané z obchodného registra. V dôsledku tohto zlúčenia sa stal účastníkom incidenčného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12Cbi/3/2015 na strane žalobcu namiesto spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. jej právny nástupca, a to spoločnosť I electro s.r.o., Medvedzie 129/4, 027 44 Tvrdošín, IČO: 47 151 935. Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 4K/24/2016 zo dňa 04.04.2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. OV XX/XXXX, vyhlásil na majetok spoločnosti I electro s.r.o. konkurz. Podľa výpisu z obchodného registra a uznesenia Okresného súdu Žilina sp. un. 4K/24/2016 zo dňa 23.08.2017, ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku č. OV XXX/XXXX, správcom konkurznej podstaty tohto právneho nástupcu spoločnosti Mostné stavby, s.r.o., je Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 23, 974 01 Banská Bystrica. Vzhľadom na túto skutočnosť je incidenčné konanie vedené pod sp. zn. 12Cbi/3/2015 prerušené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na spoločnosť žalobcu.

16. Ďalej uviedol, že listom zo dňa 19.09.2016 (čl. 677) však žalobcovi právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. spoločnosť I electro s.r.o., oznámila, že pohľadávku titulom neuhradenia faktúry č. XXXXXXXXX vystavenej na sumu 95.769,60 Eur s dátumom splatnosti dňa 19.12.2013 postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2016 podľa § 524 a nasl. Obč. zák. v prospech spoločnosti bohatstvo s.r.o. so sídlom Gusevova 26, 831 07 Bratislava - mestská časť Vajnory, IČO: 50 157 809, a že v ostatnom, čo sa týka tejto postúpenej pohľadávky sa má žalobca obrátiť na nového veriteľa, teda žalovaný subjekt 1/. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že k postúpeniu tejto spornej pohľadávky došlo ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok spoločnosti I electro s.r.o., a to ku dnu 19.09.2016, teda spoločnosť žalovaného subjektu 1/ sa stala novým veriteľom žalobcu titulom postúpenia tejto spornej pohľadávky z faktúry č. XXXXXXXXX skôr ako bol vyhlásený konkurz na majetok postupcu. Mal teda žalovaný 1/ ako nový veriteľ vstúpiť do incidenčného konania 12Cbi/3/2015 ako žalobca, pokračovať v konaní a v prípade úspešnosti v tomto konaní, by bol v súlade so schváleným reštrukturalizačným plánom žalobcu aj čiastočne uspokojený. V prípade neúspešnosti v incidenčnom konaní by už žalovaný subjekt 1/, resp. jeho právny nástupca následkom ďalšej zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky, teda žalovaný subjekt 2/ alebo žalovaný subjekt 3/ by nárok na plnenie podľa schváleného reštrukturalizačného plánu už nemal. Namiesto toho žalovaný subjekt 1/ podal proti žalobcovi žalobu na rozhodcovský súd. Takýto postup právny poriadok Slovenskej republiky

nepripúšťa, čoho si rozhodcovský súd musel byť od počiatku vedomý. Napriek tomu aj po uplatnení námietok jeho nedostatku právomoci na konanie, jednak z dôvodu, že strany sporu neuzavreli žiadnu rozhodcovskú zmluvu alebo doložku, jednak z dôvodu, že sa jedná o pohľadávku, ktorá bola riadne prihlásená do reštrukturalizačného konania, a teda sa jedná o nárok, ktorý je z rozhodovacej právomoci rozhodcovského súdu vylúčený, rozhodca tohto súdu v konaní pokračoval a vydal rozhodcovský rozsudok v rozpore s právom, a tento doručil žalobcovi dňa 09.01.2017, teda v čase, kedy už rozhodcovské konanie na predmetnom rozhodcovskom súde bolo ex offo zastavené v zmysle § 54c ZRK. Odkazuje aj na reštrukturalizačný plán, a to tú jeho časť, ktorá sa týka v reštrukturalizácii popretých pohľadávok a súčasne uplatnených v incidenčných sporoch, teda dohody dlžníka (žalobcu) a veriteľov, ktorí si do reštrukturalizácie prihlásili svoje pohľadávky včítane spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. zo dňa 30.04.2015, ktorý plán bol potvrdený a schválený následne aj súdom. Podľa čl. III. Uznanie časti pohľadávok za nevymáhateľné, bod 3.1, touto dohodou aj veriteľ Mostné stavby, s.r.o. dňom účinnosti uznáva za nevymáhateľnú časť pohľadávky zaradenej do skupiny 17 v sume rovnajúcej sa 81,25 % výšky pohľadávky (t.j. do 77.812,80 Eur), a to do splnenia plánu, resp. do jeho neúčinnosti. Po tom, čo nastanú účinky uznania časti pohľadávky za nevymáhateľnú podľa predchádzajúcej vety, bude zostávajúca časť pohľadávky predstavovať 18,75 % výšky pohľadávky (t.j. 17.956,80 Eur). V bode 3.2 plánu dlžník (žalobca) s uznaním časti pohľadávky za nevymáhateľnú v uvedenom rozsahu v bode 3.1 tejto Dohody (plánu) ako aj so zmenou splatnosti a s postupom uspokojovania zostávajúcej časti pohľadávky bez výhrad súhlasí. Nevymáhateľná časť tejto pohľadávky teda nemohla byť postúpená na žalovaný subjekt 1/ po účinnosti plánu, t.j. po 22.05.2015, nakoľko to ani ZKR a ani Obč. zák. nepripúšťa, čo muselo byť stranám zo zmluvy o postúpení takejto pohľadávky, teda ja žalovanému subjektu 1/ známe už pri podpisovaní takejto zmluvy a rovnako i rozhodcovskému súdu, teda jeho rozhodcovi. Žiada preto takýto rozhodcovský rozsudok zrušiť aj z dôvodu § 40 ods. 1 písm. b) ZRK, nakoľko je v rozpore s verejným poriadkom SR.

17. Právny zástupca žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ na pojednávaní dňa 27.02.2020 uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava obsahu svojich písomných podaní k predmetu sporu a ním založených početných listinných dôkazov, osobitne rôznych súdnych rozhodnutí, ktoré sú už obsahom spisu. Trvá na tom, že žalobca zmeškal lehotu na podanie námietok v zmysle § 21 ods. 4 ZRK, v dôsledku čoho zaniklo jeho právo v tomto konaní namietat' nedostatok právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu, že nebola platne uzavretá stranami sporu rozhodcovská doložka, pričom poukazuje tak na dôvodovú správu ako i právne názory z komentárov k ZRK. Naďalej tvrdí, že rozhodcovské konanie nevedol a nerozhodoval stály rozhodcovský súd podľa § 12 ZRK, ale ad hoc rozhodca podľa § 6 a § 7 ZRK, preto nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 54c ods. 1, 2 ZRK. Na dôvody uvedené žalobcom v doplnujúcom podaní, po uplynutí 60-dňovej lehoty podľa § 41 ZRK súd nemôže prihliadať. Trvá na tom, že predmetom reštrukturalizačného konania a následnej incidenčnej žaloby bol nárok na zaplatenie ceny stavebných prác, teda diela, ale predmetom rozhodcovského konania bol nárok na náhradu škody, teda iný „nový“ nárok, ktorý vznikol žalovanému 1/ až po skončení reštrukturalizačného konania žalobcu titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom žalobcu. Z uvedených dôvodov žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať žalovaným 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalobcovi.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3. zák. č. 244/2002 Z.z. (ďalej len „ZRK“), tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník rozhodcovského konania preukáže, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti.

Podľa § 40 ods. 3 ZRK, na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 1 ods. 3 písm. d) ZRK, v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

Podľa § 41 veta prvá zák. č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 21 ods. 2 ZRK, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

Podľa § 21 ods. 4 ZRK, ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

18. Žalobou napadnutým rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016 (čl. 9-26) mal súd nepochybne preukázané, že žalobca (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalovaného) a žalovaný subjekt 1/ (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalobcu) boli účastníkmi predmetného rozhodcovského konania v súlade s § 40 ods. 1 písm. a) ZRK. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 09.01.2017 a žalobca žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku podal voči žalovanému subjektu 1/ na tunajšom súde dňa 06.03.2017, teda v zákonnej lehote podľa § 41 ZRK.

19. Žalovanému subjektu 2/ ako právnemu nástupcovi žalovaného subjektu 1/ titulom postúpenia predmetnej spornej pohľadávky z predmetného rozhodcovského konania sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016 bolo priznané postavenie oprávneného v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom pod sp. zn. EX 1385/2017 na základe poverenia vydaného Okresným súdom Bratislava II na vykonanie exekúcie zo dňa 08.03.2017 (čl. 64), predmetom ktorého je exekúcia titulom nároku vyplývajúceho zo žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku, a to namiesto žalovaného subjektu 1/.

20. Žalovanému subjektu 3/ ako právnemu nástupcovi žalovaného subjektu 2/ (a teda súčasne i žalovaného subjektu 1/) titulom postúpenia predmetnej spornej pohľadávky z predmetného rozhodcovského konania sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016 bolo priznané postavenie oprávneného v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom pod sp. zn. EX 1385/2017 predmetom ktorého je exekúcia titulom nároku vyplývajúceho zo žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku, a to na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 39Er/1436/2017-162 zo dňa 28.11.2018, ktorým súd pripustil zmenu účastníka tohto exekučného konania, tak, že namiesto pôvodného oprávneného (žalovaného subjektu 2/) vstúpila do konania obchodná spoločnosť žalovaného subjektu 3/.

21. Vo včas podanej žalobe sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 30.12.2016 z dôvodu podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3. ZRK v spojení s § 3 a 4 ZRK a § 1 ods. 3 písm. d) ZRK, teda z dôvodu, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, teda z dvoch dôvodov napádal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu v predmetnej veci konať a rozhodovať, ktoré dôvody žalobca namietal v konaní pred rozhodcovským súdom v určenej lehote, teda bez zbytočného odkladu, a to už pri jeho prvom úkone vo veci samej, teda v žalobnej odpovedi v súlade s § 21 ods. 2 ZRK. Žalované subjekty 1/, 2/, 3/ odvolávajú sa na ustanovenie § 21 ods. 4 ZRK žiadali žalobu zamietnuť z dôvodu, že rozhodcovský súd rozhodol o svojej právomoci vrátane námietok žalobcu týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 21 ods. 1 veta

prvá a ods. 4 veta prvá ZRK, a to rozhodcovským uznesením sp. zn. RD/147/2016 zo dňa 25.11.2016 (čl. 3), ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 05.12.2016, pričom žalobca ako účastník rozhodcovského konania nepodal do 30 dní po doručení tohto rozhodcovského uznesenia návrh na súd, aby o jeho námietke rozhodol. Tvrdil pritom, že táto lehota je lehotou prekluzívnou, a pokiaľ uplynie márne, nemôže žalobca už v konaní podľa § 40 ZRK uvádzať ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku tie námietky, ktoré uvádzal pred rozhodcovským súdom a o ktorých bolo rozhodcovským súdom už rozhodnuté, nakoľko zakladá toto návrhom nenapadnuté rozhodcovské uznesenie stav res iudicata a súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku už na tieto námietky nemôže prihliadať. Žalobca takýto výklad danej otázky a právnej úpravy žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ namieta, odvolávajúc sa na ustanovenie § 40 ods. 4 ZRK, podľa ktorého súd neprihliadne na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. a), len ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom, čo nie je daný prípad, nakoľko žalobca tieto námietky vzniesol a uplatnil v konaní pred rozhodcovským súdom v na to ustanovenej lehote.

22. Nesporné je, že žalobca v rozhodcovskom konaní vyššie uvedené námietky a dôvody nedostatku právomoci rozhodcovského súdu včas a riadne uplatnil (zhodné tvrdenia strán sporu, žalobná odpoveď, rozhodcovské uznesenie), nesporné je i to, že o týchto námietkach žalobcu rozhodcovský súd rozhodol rozhodcovským uznesením, ktorým rozhodol, že rozhodcovský súd má arbitrabilitu tento spor rozhodnúť, a nesporné je i to, že žalobca v zmysle § 21 ods. 4 veta druhá ZRK návrh na súd, aby o tejto jeho námietke rozhodol v lehote do 30 dní od doručenia rozhodcovského uznesenia nepodal, teda nevyužil túto možnosť, ktorú mu toto ustanovenie ZRK dáva. Sporné je stanovisko strán sporu k výkladu tejto predbežnej procesnej otázky. Súd preto v prvom rade riešil v tomto konaní žalovaným 1/, 2/, 3/ vznesenú námietku, s ktorou žalobca nesúhlasil. Zo samotného znenia vety druhej v § 21 ods. 4 ZRK nevyplýva, že by tam uvedená 30-dňová lehota bola lehotou prekluzívnou. Toto ustanovenie len výslovne slovným spojením „...môže do 30 dní...“ dáva možnosť účastníkovi, ktorý námietky vzniesol, podať návrh na súd, s tým, že proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Ani v dôvodovej správe k tomuto zákonnému ustanoveniu § 21 ods. 4 ZRK nie je žiadna zmienka zákonodarca o tom, že by sa malo jednať o lehotu prekluzívnu. Výslovne sa tu uvádza: „Ak bola právomoc potvrdená rozhodcovským uznesením, namietajúca strana má naďalej zachované právo podať návrh na všeobecný súd, aby rozhodol o jej námietke nedostatku právomoci. Po novom, ak všeobecný súd námietke nedostatku právomoci vyhovie, bude možné voči tomuto rozhodnutiu podať odvolanie. Táto úprava zodpovedá logickému princípu, že ak všeobecný aj rozhodcovský súd rozhodli o tej istej otázke rovnako, ďalšie opravné prostriedky nie sú prípustné. Naopak, ak prvostupňový všeobecný súd otázku právomoci posúdi inak ako rozhodcovský súd, voči takémuto prvostupňovému rozhodnutiu bude možné podať odvolanie, o ktorom rozhodne nadriadený súd.“ Z citovaného znenia dôvodovej správy je zrejmé, že hlavným cieľom bolo spresniť otázku podávania opravného prostriedku, teda odvolania. Tvrdeniu žalovaného subjektu 1/, 2/, 3/ odporuje aj znenie ustanovenia § 40 ods. 4 ZRK, podľa ktorého je podmienkou takejto námietky uplatnenej v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku výlučne tá skutočnosť, že ju (námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu) účastník konania namietal v konaní pred rozhodcovským súdom v určenej lehote bez zbytočného odkladu. Ani tu ZRK neuvádza, že toto právo účastníkovi zanikne, ak nepodať návrh v zmysle § 21 ods. 4 ZRK na súd. Podmienkou na to, aby súd prihliadal na dôvod žalobcom uvádzaným v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, je výlučne to, že tento dôvod (námietku) účastník konania uplatnil (namietol) už v rozhodcovskom konaní.

23. Tu treba uviesť, že niektoré všeobecné súdy prvej aj druhej inštancie vo svojich starších rozhodnutiach si osvojili tvrdenie žalovaného 1/, 2/, 3/ v tom smere, že ide o lehotu prekluzívnu, a za stavu, kedy účastníkom konania, ktorý uplatnil námietky, nebol podaný návrh v zmysle § 21 ods. 4 ZRK v tam uvedenej 30-dňovej lehote, sa pri rozhodovaní v obdobných veciach s jeho tvrdením stotožnili. Obdobné stanovisko uvádzajú aj niektorí autori komentárov k ZRK. Takéto súkromné subjektívne stanovisko (výklad práva) však pre súd nie je záväzné. Zatiaľ nebola táto otázka Najvyšším súdom SR, ktorý má zjednocujúci senát, riešená, nakoľko súdy druhej inštancie nerozhodli tak, aby bolo vyvolané dovolacie konanie a ani nebol daný návrh, aby Najvyšší súd SR, ktorý jediný má tieto oprávnenia, zaujal svoj právny názor na riešenie tejto otázky, ktorým by sa následne všeobecné súdy prvej a druhej inštancie v obdobných veciach spravovali. Najvyššou súdnou inštanciou je Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý sa predmetnou otázkou zaoberal vo svojom Uznesení sp. zn. II. ÚS 50/2019-26 zo dňa 06.02.2019, kde rozhodoval o podanej sťažnosti právneho zástupcu (toho istého, ktorý zastupuje v tomto konaní žalované subjekty 1/, 2/, 3/) účastníka v obdobnej veci. V bode 43. odôvodnenia tohto uznesenia

k rovnakej námietke ako vzniesol aj v tomto konaní právny zástupca žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ Ústavný súd SR uvádza: „Na tom nič nemôže zmeniť ani argumentácia sťažovateľky o tom, že povinní nenapadli uznesenie rozhodcovského súdu o vyslovení jeho právomoci. Tento názor sťažovateľky je potrebné považovať za natoľko formalistický, že by poprel podstatu a zmysel založenia právomoci rozhodcovského súdu rozhodcovskou zmluvou a z neprávna by urobil právo, čo považuje ústavný súd za prístup, ktorý nekorešponduje povinnosti všeobecných súdov nachádzať spravodlivé riešenie prejednávanych vecí.“ V bode 45. odôvodnenia tohto uznesenia ÚS SR ďalej uvádza: „Ak sťažovateľka poukazovala na to, že v iných súvisiacich veciach rozhodol ten-ktorý všeobecný súd spôsobom, s ktorým sa sťažovateľka stotožnila, a že naopak, v tej veci rozhodli súdy odlišne, ústavný súd konštatuje, že nie je jeho úlohou zjednocovať rozhodovacia prax všeobecných súdov, lebo zjednocovanie rozhodovacej praxe je vecou odvolacích súdov, resp. najvyššieho súdu (I. ÚS 199/07, I. ÚS 235/07)“. Vzhľadom na to, že v tomto citovanom uznesení Ústavný súd SR, ktorý je najvyššou súdnou inštitúciou v SR, je vyslovený právny názor, pričom je to právny názor najnovší (z roku 2019), súd sa pri riešení predmetnej právnej otázky (za absencie zjednocujúceho právneho názoru na túto otázku z Najvyššieho súdu SR) stotožnil s týmto právnym názorom Ústavného súdu SR, a teda sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami žalobcu v tomto smere a námietku žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ vyhodnotil ako nedôvodnú, a to aj s prihliadnutím na to, že žiaden právny predpis o lehote uvedenej v § 21 ods. 4 ZRK nehovorí, že by sa malo jednať o lehotu prepadnú (v takom prípade by tam namiesto slova „môže“ muselo byť uvedené slovo „musí resp. je povinný“), napokon takémuto výkladu práva odporuje aj súvisiaci § 40 ods. 4 ZRK. Súd preto dospel k záveru, že ak žalobca riadne a včas uplatnil v rozhodcovskom konaní námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, ktorá bola dôvodná, aj napriek tomu, že nepodal návrh na súd podľa § 21 ods. 4 ZRK, nebráni mu to v jej uplatnení v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZRK.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 7 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevylúčia. To platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a) ZRK, písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán.

Podľa § 4 ods. 4 ZRK, odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

24. Obsahom žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu z rozhodcovského konania (žaloba, žalobná odpoveď a iné ako vyplýva zo spisu a vyššie uvedeného zoznamu dôkazov v odôvodnení tohto rozsudku) sp. zn. RD/147/2016 mal súd preukázané, že žalovaný subjekt 1/ podal dňa 20.10.2016 žalobu o zaplatenie sumy 95.759,60 Eur s prísl. na ROYAL DEVELOPMENT RSRD, zspo (Rozhodcovský súd Royal Development), ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovensko. Ku skutkovým tvrdeniam v nej uvedeným pripojil aj dôkazy: Zmluvu o dielo č. A. zo dňa 19.07.2012, faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 16.12.2013 na sumu 95.759,60 Eur vystavenú spoločnosťou MEC CORP Plus s.r.o. (neskorší obchodný názov Mostné stavby, s.r.o.) a Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2016. V žalobe uvádza, že odporcovi (žalobcovi) bolo povolené reštrukturalizačné konanie, ktoré bolo ukončené potvrdením reštrukturalizačného plánu dlžníka dňa 22.05.2015 a ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8R/4/2014. Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. si svoju pohľadávku prihlásila v reštrukturalizačnom konaní, ale správca ju poprel. V takomto prípade je potrebné, aby takýto nárok navrhovateľ napred uplatnil v osobitnom konaní a len po jeho priznaní súdom, by si túto pohľadávku mohol účinne vymáhať. Práce a dodávky, ktoré si navrhovateľ touto žalobou uplatňuje v celkovej výške 95.759,60 Eur boli nespochybniteľne dodané na stavbu „dial'nica D1 Dubná Skala - Turany“. Navrhovateľ má voči odporcovi preukázateľný nárok za

vykonané práce v sume 95.759,60 Eur. Nárok navrhovateľa je odvoditeľný aj ako náhrada škody. Odporca nechce uhradiť skutočného dodávateľa týchto prác - spoločnosť Mostné stavby, s.r.o., resp. súčasného vlastníka pohľadávky - navrhovateľa (bohatstvo, s.r.o.) . Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. všetky svoje zmluvy, objednávky a konkludentné objednávky má pokryté VOP spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. s rozhodcovskou doložkou.

25. Obsahom VOP spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. (čl. 32) mal súd preukázané, že tieto sa týkajú spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. ako kupujúceho a každej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá je kupujúcim podľa týchto VOP tovaru, ktorého je spoločnosť MEC CORP Plus s.r.o. predávajúcim. Súčasťou týchto VOP je rozhodcovská doložka. Tieto VOP žalovaný subjekt 1/ pripojil ako prílohu k svojmu listu zo dňa 04.10.2016 „Uplatnenie nárokov z titulu náhrady škody“ bez podpisu alebo iného písomného prejavu osvedčujúceho súhlas s nimi zo strany žalobcu. Žalobca v odpovedi na tento list zo dňa 14.10.2016, okrem popretia akejkoľvek pohľadávky z titulu náhrady škody, s poukazom na ukončené reštrukturalizačné konanie a tam prihlásenú totožnú pohľadávku, ktorá v tom čase ešte bola predmetom incidenčnej žaloby, avšak zahrnutá v potvrdenom reštrukturalizačnom pláne (pre prípad úspešnosti v incidenčnom konaní), výslovne poprel predloženie VOP spoločnosti MEC CORP Plus s.r.o. a dôrazne odmietol, že by kedykoľvek prejavil súhlas s riešením vzájomných sporov formou rozhodcovského súdu. Z uvedeného je zrejmé, že k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy nedošlo medzi stranami sporu, resp. medzi žalobcom a spoločnosťou MEC CORP Plus s.r.o. ani spôsobom podľa § 4 ods. 4 ZRK, nakoľko úplne absentuje vôľa strany žalobcu s jej uzavretím. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že pohľadávka, ktorá je tu predmetom postúpenia bola odvodená od písomne uzavretej zmluvy o dielo, ktorá bola uzavretá bez rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy, teda k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy medzi stranami sporu nedošlo a ani nemohlo dôjsť podľa § 3 ods. 2 ZRK. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu žiadnej rozhodcovskej zmluvy, z ktorej by vyplývalo, že žalobca prejavil vôľu uzavrieť so spoločnosťou MEC CORP Plus s.r.o. (Mostné stavby, s.r.o.) alebo žalovaným subjektom 1/ akúkoľvek rozhodcovskú zmluvu, ktorá by bola súčasťou kúpnej zmluvy (takáto ani nikdy uzavretá žalobcom nebola, lebo uzavretá bola zmluva o dielo vez rozhodcovskej doložky). Teda námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu, že nebola platne uzavretá stranami sporu rozhodcovská zmluva, uplatnená žalobcom v rozhodcovskom konaní podľa § 21 ods. 2 ZRK a aj v tomto konaní podľa § 40 ZRK bola podaná a je podaná dôvodne. Je teda nepochybné daný dôvod na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3. ZRK.

26. Žalované subjekty 1/, 2/, 3/ v rámci svojej procesnej obrany súdu nepredložili žiaden právne relevantný dôkaz osvedčujúci uzavretie rozhodcovskej zmluvy, eventuálne rozhodcovskej doložky so spoločnosťou žalobcu, a to ani formou rozhodcovskej doložky ako to vyplýva z § 3 a nasl. ZRK, okrem nikým nepodpísaných VOP, ktorú listinu žalobca spochybnil a odmietol už pri svojej odpovedi na výzvu žalovaného subjektu 1/ listom zo dňa 14.10.2016.

27. Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. (predtým s obchodným menom MEC CORP Plus s.r.o.) faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 16.01.2013 na sumu 95.769,60 Eur včítane DPH fakturovala žalobcovi cenu za dielo, a to za prevedené a odsúhlasené stavebné práce na objekte SO 225:00 v zmysle zmluvy o dielo. Faktúra (čl. 652) bola splatná dňa 19.12.2013, teda až o jedenásť mesiacov odo dňa jej vystavenia.

Podľa § 113 ods. 3 veta prvá zák. č. 7/2005 Z.z. (ďalej len „ZKR“), o začatí reštrukturalizačného konania súd vydá uznesenie, ktoré bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku; zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku sa začína reštrukturalizačné konanie.

Podľa § 114 ods. 1 písm. b) ZKR, pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú.

Podľa § 116 ods. 1 ZKR, ak sú splnené predpoklady, aby súd povolil reštrukturalizáciu, súd najneskôr do 30 dní od začatia reštrukturalizačného konania uznesením rozhodne o povolení reštrukturalizácie. Inak reštrukturalizačné konanie v rovnakej lehote uznesením zastaví.

Podľa § 118 ods. 1 ZKR, povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

Podľa § 119 ods. 1 ZKR, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

Podľa § 124 ods. 4 ZKR, veriteľ popretej pohľadávky sa môže do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky; v žalobe sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

Podľa § 124 ods. 5 ZKR, ak veriteľ popretej pohľadávky v zákonnej lehote žalobu na určenie popretej pohľadávky nepodá alebo návrh na určenie popretej pohľadávky vezme späť, na prihlásenú pohľadávku veriteľa sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu už neprihliada a v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom nemožno pohľadávku v popretom rozsahu voči dlžníkovi vymáhať.

Podľa § 124 ods. 6 ZKR, rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky je účinné voči každému. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka v rozsahu určenom súdom považuje za zistenú; vo zvyšnom rozsahu nemožno pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať.

Podľa § 132 ods. 1 ZKR, reštrukturalizačný plán (ďalej len „plán“) je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených (ďalej len „účastník plánu“), ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok, prípadne akcionármi dlžníka. Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu.

Podľa § 155 ods. 1 ZKR, ustanovenia plánu sa zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu; ustanovenia plánu o novom úvere sú účinné voči každému.

Podľa § 156 veta prvá ZKR, zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania a zastavujú sa konania prerušené podľa § 118 ods. 4.

28. Dňa 08.10.2014 bolo v Obchodnom vestníku č. 192/2014 uverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8R/4/2014 zo dňa 02.10.2014, ktorým súd začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi: VÁHOSTAV - SK, a.s., teda žalobcovi v tomto konaní, podľa osobitného zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“). Dňa 23.10.2014 bolo v Obchodnom vestníku č. 203/2014 uverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8R/4/2014 zo dňa 17.10.2014, ktorým súd povolil reštrukturalizáciu žalobcu a ustanovil do funkcie správcu. Súd zároveň vyzval veriteľov, aby si do reštrukturalizačného konania prihlásili svoje pohľadávky v lehote do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie, t.j. do 23.11.2014. Spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. si na základe tejto výzvy správcu prihlásila do reštrukturalizácie žalobcu svoju pohľadávku odvodenú z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 16.01.2013 na sumu 95.769,60 Eur vrátane DPH, teda za prevedené a odsúhlasené stavebné práce podľa zmluvy o dielo na objekte SO 225:00. Tieto skutočnosti mal súd preukázané vyššie uvedenými obchodnými vestníkmi a prihláškou, ktoré sú súčasťou spisu. Vyššie uvedenými skutočnosťami mal súd nepochybne preukázané, že predmetná pohľadávka bola pohľadávkou patriacou do reštrukturalizačného konania, o ktorej v zmysle § 1 ods. 3 písm. d) ZRK nebolo možné rozhodovať rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Teda aj z uvedeného dôvodu nebola daná právomoc rozhodcovského súdu o nej rozhodovať a na námietku žalobcu mal z tohto dôvodu rozhodcovské konanie rozhodcovský súd zastaviť, nakoľko jeho právomoc na toto konanie nebola daná a žalobca v tomto smere včas podal námietku aj z tohto dôvodu v žalobnej odpovedi a aj následne vo svojom stanovisku k rozhodcovskému uzneseniu. Súd sa preto stotožnil v tomto smere so skutkovými tvrdeniami žalobcu opretými o predložené listinné dôkazy založené v spise.

29. Pohľadávka, ako je uvedené v bode 27. odôvodnenia tohto rozsudku, prihlásená spoločnosťou Mostné stavby, s.r.o. do reštrukturalizácie bola správcom popretá, preto spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. ako veriteľ žalobcu podal následne na Okresnom súde Bratislava I žalobu o určenie pravosti popretej pohľadávky vo výške 95.769,60 Eur s príslušenstvom. Konanie sa vedie pod sp. zn. 12Cbi/3/2015. Dňa 05.06.2015 spoločnosť Mostné stavby, s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Gezdaport s.r.o. Ku dňu 07.07.2015 zanikol i tento právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o., a to v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou I elektro s.r.o., preto účastníkom konania vo veci vedenej pod sp. zn. 12Cbi/3/2015 na Okresnom súde Bratislava I sa stala táto spoločnosť ako právny nástupca žalobcu v tomto incidenčnom konaní. Tieto skutočnosti mal súd nepochybne preukázané výpismi z obchodného registra (čl. 667-675). Tento právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. písomne listom zo dňa 19.09.2016 (čl. 677) žalobcovi oznámil, že pohľadávka, ktorá vznikla na základe neuhradenia faktúry č. XXXXXXXX vystavenej na sumu 95.769,60 Eur s dátumom splatnosti dňa 19.12.2013, bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2016, v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Obč. zák. postúpená v prospech spoločnosti bohatstvo s.r.o. so sídlom Gusevova 26, 831 07 Bratislava - mestská časť Vajnory, IČO: 50 157 809, táto spoločnosť (žalovaný subjekt 1/ v tomto konaní) je preto novým

veriteľom žalobcu. Týmto dôkazom bolo súdu nepochybne preukázané, že od 19.09.2016 sa majiteľom spornej pohľadávky, popretej správcom, ktorá je predmetom incidenčného konania vedeného pod sp. zn. 12Cbi/3/2015 stal žalovaný subjekt 1/. Či táto spoločnosť ako posledný právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o. podal do predmetného incidenčného konania návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 C.s.p., teda či do incidenčného konania namiesto spoločnosti Mostné stavby, s.r.o., resp. jej singulárneho právneho nástupcu I elektro s.r.o. do incidenčného konania vstúpila nie je súdu známe, zrejme ešte nie, lebo ani jedna strana sporu s tým súvisiace ďalšie skutočnosti v tomto konaní neuviedla. Touto listinou však bolo nepochybne preukázané, že k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky došlo dňa 19.09.2016, teda skôr ako došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok spoločnosti I elektro s.r.o., teda incidenčné konanie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok spoločnosti I elektro, ktorá skutočnosť nastala až dňa 12.04.2017 (viď čl. 667 v spise - výpis z OR), by nemalo byť prerušené ex offo v zmysle ZKR, lebo k právnemu nástupníctvu k pohľadávke, ktoré je predmetom tohto incidenčného konania došlo skôr, teda ešte pred vyhlásením tohto konkurzu. Teda ak by žalovaný subjekt 1/, resp. jeho právny nástupca titulom postúpenia predmetnej pohľadávky, ktorým by mal byť žalovaný subjekt 2/ alebo 3/ vstúpil do konania vedeného vo veci 12Cbi/3/2015, a bol by v tomto konaní úspešný, patrilo by mu plnenie z popretej pohľadávky v rozsahu priznaného nároku podľa schváleného reštrukturalizačného plánu z reštrukturalizačného konania žalobcu. Súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými tvrdeniami žalobcu v tomto smere a skutkové tvrdenia žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ odlišné od skutkových tvrdení žalobcu, súd vyhodnotil ako účelové, nepravdivé, a teda nedôvodné.

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 124 ods. 6 ZKR, rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky je účinné voči každému. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka v rozsahu určenom súdom považuje za zistenú; vo zvyšnom rozsahu nemožno pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať.

Podľa § 525 ods. 1 veta druhá Obč. zák., postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

30. Súd stanovisko žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/, že sa jednalo v rozhodcovskom konaní o nový nárok titulom náhrady škody, vyhodnotil ako účelovú obranu, nakoľko tomuto ich tvrdeniu odporuje aj vlastné tvrdenie žalovaného subjektu 1/ uvedené v žalobe podanej na rozhodcovskom súde a odporuje mu aj obsah listu, ktorým spoločnosť I elektro s.r.o. oznamuje žalobcovi postúpenie predmetnej pohľadávky zo dňa 19.09.2016. Súd sa preto aj v tomto smere stotožnil s tvrdením žalobcu, že aj tento dôvod na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) ZRK v spojení s § 1 ods. 3 písm. d) ZRK je daný. Súd súčasne zdôrazňuje s odkazom na ustanovenie § 525 ods. 1 veta druhá Obč. zák. v spojení s § 124 ods. 6 ZKR, že popretú pohľadávku, ktorá nebola určená v incidenčnom konaní právoplatným rozsudkom, nemožno vymáhať, a preto nemôže byť ani predmetom postúpenia. Avšak vzhľadom na to, že k postúpeniu predmetnej pohľadávky postupom I elektro s.r.o. na spoločnosť žalovaného subjektu 1/ došlo ešte pred "prerušením" incidenčného konania, teda pred právoplatným rozhodovaním o jej pravosti, mal postupník o tejto skutočnosti a týchto právnych následkoch postupcu pri uzatváraní zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 19.09.2016 žalovaný subjekt 1/ informovať. Treba dodať, že predmetom postúpenia, čo nepochybne vyplýva z obsahu Oznámenia o postúpení pohľadávky doručeného žalobcovi a následne aj rozhodcovskému súdu, je faktúra a z nej vyplývajúci nárok na zaplatenie ceny prác (teda žiadneho tovaru z kúpnej zmluvy, ako sa to uvádza vo VOP pripojených k výzve) a nie nárok na náhradu škody. Nie je teda jasné, na základe čoho žalovaný subjekt 1/ ako právny nástupca spoločnosti Mostné stavby, s.r.o., a následkom toho i potenciálny nástupca žalobcu v incidenčnom konaní ako účastník v rozhodcovskom konaní tvrdil, že titulom postúpenia pohľadávky má voči žalobcovi nárok na náhradu škody, keď mu takýto nárok postúpený postupcom nebol.

Podľa § 40 ods. 1 písm. b) ZRK, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa § 50 ods. 2 ZRK, súd príslušný na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu odoprie uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka konania, proti ktorému sa cudzí rozhodcovský rozsudok uplatňuje, ak zistí, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nemožno predmet sporu riešiť v rozhodcovskom konaní alebo by jeho uznanie a výkon boli v rozpore s verejným poriadkom.

Podľa § 40 ods. 2 ZRK, súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

31. Súd aj na základe skutočností uvedených vyššie v odôvodnení tohto rozsudku ex offio skúmal či sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa § 40 ods. 2 v spojení s § 40 ods. 1 písm. b) ZRK. Verejný poriadok predstavujú také „zásady spoločenského a štátneho zriadenia Slovenskej republiky a jej právneho poriadku, na ktorých je potrebné bez výhrad trvať“. Súd vyššie zistenými skutočnosťami, na ktoré poukazoval v žalobe a počas konania žalobca, ktoré boli dokazovaním v tomto konaní i preukázané ako je uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, najmä skutočnosťou, že rozhodcovský súd absolútne ignoroval právny poriadok Slovenskej republiky, osobitne zákon o konkurze a reštrukturalizácii, a to i zneužitím zákona o rozhodcovskom konaní, ako i ustanovení občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky, ktorej postúpenie bolo osobitným právnym predpisom (ZKR) nedovolené, čím neprípustne zvýhodnil v rozhodcovskom konaní jednu stranu sporu, sa v plnom rozsahu stotožnil s tvrdením žalobcu, že rozhodcovský súd vedome, úmyselne, absolútne bezprecedentne porušil zákon a práva žalobcu v konaní, nebol nestranný, ale naopak celkom zjavne zaujatý, navyše porušil povinnosť postupovať podľa § 6a ZRK, teda rozhodovať nestranne s odbornou starostlivosťou tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a aby nedochádzalo k porušovaniu ich práv a právom chránených záujmov a aby sa práva na ich úkor nezneužívali. Toto konanie rozhodcovského súdu súd vyhodnotil ako hrubé a závažné, teda v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, nakoľko sa prieči zásadám slovenského práva. Aj tento dôvod na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku bol daný. Ak by súd žalobou napadnutý rozhodcovský rozsudok nezrušil, za daného stavu a špecifikovanosti daného prípadu, by potvrdil obchádzanie zákonov, v konečnom dôsledku celého právneho poriadku Slovenskej republiky, čím by legalizoval exekučný titul nim vytvorený bez právneho základu, a teda by rozhodol v rozpore so zásadou zákonnosti a spravodlivosti rozhodovania, čo je dôvod daný § 40 ods. 1 písm. b) ZRK. Súd sa preto v tomto smere stotožnil s právnym názorom Ústavného súdu SR ako je uvedené v bode 23. odôvodnenia tohto rozsudku, podľa ktorého: “z nepráva by urobil právo, čo považuje ústavný súd za prístup, ktorý nekorešponduje povinnosti všeobecných súdov nachádzať spravodlivé riešenie prejednávaných vecí.”

Podľa § 54c ods. 1 ZRK, stály rozhodcovský súd zriadený podľa doterajších predpisov, ktorého zriaďovateľ nespĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom pre zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu, nemôže po 31. decembri 2016 uskutočňovať rozhodcovské konania podľa tohto zákona a vydávať rozhodcovské rozhodnutia.

Podľa § 54c ods. 2 ZRK, rozhodcovské konania podľa tohto zákona vedené pred stálym rozhodcovským súdom, ktorého zriaďovateľ po 31. decembri 2016 nespĺňa podmienky podľa právnych predpisov účinných od 1. januára 2017, ktoré začali a v ktorých nebol rozhodcovský rozsudok doručený účastníkom konania pred 1. januárom 2017, sa 31. decembra 2016 zastavujú. Účinky už podaného návrhu na začatie rozhodcovského konania a všetkých ďalších úkonov účastníkov rozhodcovského konania zostávajú zachované, ak účastník konania podá žalobu na súd do troch mesiacov od zastavenia rozhodcovského konania; o výdavkoch rozhodcovského konania, ktoré vznikli účastníkom konania, rozhodne súd podľa pravidiel o trovách konania. Doba rozhodcovského konania, ktoré bolo zastavené podľa prvej vety, sa nezapočítava do premlčacej doby podľa osobitného predpisu. 20) Zriaďovateľ je povinný zrušiť stály rozhodcovský súd do troch mesiacov odo dňa, keď podľa tohto zákona nebude môcť uskutočňovať rozhodcovské konania a vydávať rozhodcovské rozhodnutia a súčasne rozhodcovské rozsudky, ktoré stály rozhodcovský súd vydal, nadobudli právoplatnosť bez možnosti podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 54c ods. 4 veta prvá ZRK, zmluvné strany nie sú viazané rozhodcovskou zmluvou, ktorá zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu, ktorého zriaďovateľ nespĺňa podmienky podľa právnych predpisov účinných od 1. januára 2017, ak do 31. decembra 2016 na jej základe nezačalo rozhodcovské konanie alebo ak rozhodcovské konanie bolo zastavené podľa odseku 2.

Podľa § 6 ods. 1 ZRK, rozhodcom sa môže stať každá fyzická osoba, na ktorej sa zmluvné strany dohodnú, ak je plnoletá, spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu a je bezúhonná a ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 7 ods. 1 ZRK, rozhodcovským súdom sa na účely tohto zákona rozumie jediný rozhodca alebo viacerí rozhodcovia.

Podľa § 12 ods. 1 ZRK, zriaďovateľom stáleho rozhodcovského súdu so sídlom na území Slovenskej republiky môže byť len Slovenský olympijský a športový výbor, národný športový zväz alebo komora zriadená zákonom. Právnická osoba je povinná na svoje náklady zriadiť a udržiavať stály rozhodcovský súd, ak to ustanovujú osobitné predpisy.

32. Súd v konaní ex offo skúmal, či boli dané podmienky na zastavenie rozhodcovského konania podľa ustanovení § 54c ZRK, nakoľko žalobca tvrdil, že rozhodcovské konanie sa viedlo na stálom rozhodcovskom súde Royal Development zriadenom záujmovým združením právnických osôb, teda stálym rozhodcovským súdom, ktorý ku dňu 31.12.2016 nespĺňal podmienky podľa § 12 ods. 1 ZRK a z ktorého dôvodu boli naplnené podmienky na zastavenie tohto rozhodcovského konania podľa § 54c ods. 2 ZRK, pričom rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený až po ex offo zastavení konania dňa 09.01.2017 a žalované subjekty 1/, 2/, 3/ v konaní tvrdili, že spor v rozhodcovskom konaní viedol ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach podľa § 6 ods. 1 a § 7 ods. 1 ZRK, na ktorý sa dané podmienky nevzťahujú. Žalobca v tomto smere odkazoval na právny názor Okresného súdu Banská Bystrica vyslovený v uznesení sp. zn. 33Ek/80/2017 zo dňa 17.04.2018, kde súd v bode 29. tohto uznesenia uvádza: „aj keď sa teda novela nedotkla ad hoc rozhodcov (ktorý rozhodoval v tomto konkrétnom spore), možno mať pri tomto rozhodcovi (Ing. Miloš Valach) pochybnosti o nestrannosti, nielen preto, že si ho vždy vyberie strana, ktorej právnym zástupcom je právny zástupca oprávnených (teda ten istý právny zástupca vystupuje na strane žalobcov v rozhodcovských konaniach pred tým istým ad hoc rozhodcom aj v mnohých iných prípadoch), ale aj z dôvodu, že menovaný rozhodca uvedie všetky možné spôsoby uzavretia rozhodcovskej zmluvy uvedené v ZRK (najmä ak sú závažné pochybnosti o jej písomnej existencii), aby tak povediac „napasoval“ svoju právomoc vec prejednávať a rozhodnúť. Vo svetle týchto súvislostí sa zároveň vytráca zmysel a odlišnosť ad hoc rozhodcu ako príležitostného rozhodcu pri porovnaní so stálym rozhodcovským súdom.“ Ďalej tu uvádza, že cieľom a účelom rozhodcovského súdu nemá byť generovanie zisku pre svojho zriaďovateľa.

33. Ako je už uvedené v bode 24. odôvodnenia tohto rozsudku, žalovaný subjekt 1/ podal žalobu na ROYAL DEVELOPMENT RSRD, zspo (Rozhodcovský súd Royal Development), ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovensko. Teda na prvé miesto označeného rozhodcovského súdu uviedol ROYAL DEVELOPMENT RSRD, zspo (Rozhodcovský súd Royal Development), teda oslovený bol rozhodcovský súd Roysl Development zriadený zspo ROYAL DEVELOPMENT RSRD, rozhodca je uvedený až v druhom rade. Z oznámenia o začatí rozhodcovského konania zo dňa 07.10.2016 je zrejmé, že je tu podpísaný Rozhodcovský súd Royal Development Ing. Miloš Valach rozhodca. Oznámenie je na hlavičkovom papieri Rozhodcovského súdu Royal Development zriadeného zspo ROYAL DEVELOPMENT RSRD, teda stáleho rozhodcovského súdu zriadeného záujmovým združením právnických osôb. Rovnako na takomto hlavičkovom papieri je vydané aj Rozhodcovské uznesenie zo dňa 25.11.2016, pričom opätovne je pod uznesením podpísaný rozhodca Ing. Miloš Valach s pečiatkou tohto stáleho rozhodcovského súdu. Už zo samotnej tejto skutočnosti možno nepochybné vyvodiť, že rozhodcovské konanie neviedol ad hoc rozhodca (príležitostný) ako to tvrdí žalovaný subjekt 1/, 2/, 3/ ale stály rozhodcovský súd, ktorý musí spĺňať podmienky podľa § 12 ods. 1 ZRK. Až na rozhodcovskom rozsudku, ktorý je rovnako vyhotovený na hlavičkovom papieri predmetného stáleho rozhodcovského súdu Royal Development, podpísaným rozhodcom Ing. Milošom Valachom, si k podpisu pripojil tento rozhodca inú pečiatku, kde si už uvádza ad hoc rozhodca, ale stále sa tu uvádza aj logo predmetného stáleho rozhodcovského súdu a jeho zriaďovateľa. Tu súd poznamenáva, že nie je možné, aby konanie bolo začaté na stálom rozhodcovskom súde, tento vec prejednával a v závere vydal rozhodcovský rozsudok ad hoc rozhodca. Toto zákon nepripúšťa. Súd sa preto stotožnil s právnym názorom okresného súdu v Banskej Bystrici, ako aj tvrdením žalobcu, že v predmetnej veci konal a rozhodoval stály rozhodcovský súd, nejednalo sa o konania ad hoc rozhodcu, ktorý môže v zmysle § 6 a 7 ZRK viesť rozhodcovské konanie príležitostne. V danom prípade však rozhodca Ing. Miloš Valach konal pod hlavičkou stáleho rozhodcovského súdu, takto bol aj označený rozhodcovský súd v žalobe, na oznámení ako aj v rozhodcovskom uznesení, pričom tak ako je okresnému súdu v Banskej Bystrici známe z rozhodovacej činnosti, že rozhoduje neustále, veľmi často, teda správa sa ako stály rozhodcovský súd aj tunajší súd zo svojej rozhodovacej činnosti má preukázané, že sa jedná o rozhodcu nie príležitostného, ale rozhodcu, ktorý takmer vždy a rozhodne nie „príležitostne ale sústavne“ rozhoduje pod hlavičkou stáleho rozhodcovského súdu Royal Development. Tento stály rozhodcovský súd k 31.12.2016 nespĺňal podmienky podľa § 12 ods. 1 ZRK, preto všetky konania na ňom začaté, a tie kde vydané rozhodcovské rozsudky neboli doručené účastníkom konania do 31.12.2016, boli ex offo zastavené. Záver súdu potvrdzuje i upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn.

EX 286/2017 zo dňa 15.03.2017 (čl. 67), z ktorého je zrejmé, že trovy konania zo žalobou napadnutého rozhodcovského konania a rozsudku sp. zn. RD/147/2016 si exekúciou voči žalobcovi neuplatňuje rozhodca ad hoc Ing. Miloš Valach, ale stály rozhodcovský súd, teda oprávnený označený: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905. Ad hoc rozhodca predsa nemá zriaďovateľa. Uvedený rozhodcovský rozsudok takéhoto stáleho rozhodcovského súdu nemohol preto nadobudnúť právoplatnosť, nakoľko bol doručený žalobcovi až po zastavení konania s účinkami podľa § 54c ods. 2 ZRK. Účinky by nastali, len ak by boli splnené podmienky podľa § 54c ods. 2 veta druhá ZRK, podľa ktorého „účinky už podaného návrhu na začatie rozhodcovského konania a všetkých ďalších úkonov účastníkov rozhodcovského konania zostávajú zachované, ak účastník konania podá žalobu na súd do troch mesiacov od zastavenia rozhodcovského konania“. K tomuto nedošlo, teda účinky tohto rozhodcovského rozsudku nenastali, nemôže to byť preto exekučný titul, jedná sa o akt ničotný, resp. nullitný. Už aj z tohto dôvodu je potrebné predmetný rozhodcovský rozsudok zrušiť. V tomto smere preto súd tvrdenia žalovaných subjektov 1/, 2/, 3/ vyhodnotil ako špekulatívne a účelové s cieľom poškodiť iné subjekty, ktorých nie je málo, teda veriteľov žalobcu, ktorým podľa súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu plní svoje záväzky.

34. Na zdôraznenie súd uvádza, že rozhodcovský súd môže rozhodovať v rozhodcovskom konaní výlučne o žalobou uplatnenom nároku, v danom prípade to bola „postúpená pohľadávka“ titulom ceny prác za vykonané dielo, a nie je v jeho kompetencii účelovo vyrábať „nový“ nárok, v tomto prípade „náhradu škody“, teda nárok, ktorý z postúpenia nevyplýval, a tým umelo nezákonným spôsobom zakladať „vyfabulovaný“ exekučný titul ako to bolo v tomto neštandardnom prípade, čo aj žalobca tak v rozhodcovskom ako aj v tomto konaní dôrazne namietal. V tejto súvislosti súd opäť poukazuje na oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2016, podľa ktorého bola žalovanému 1/ postúpená pohľadávka z konkrétnej faktúry č. XXXXXXXX, splatnej dňa 19.12.2013 na sumu 95.769,60 Eur a nie nárok na náhradu škody.

35. Súd preto žalobou napadnutý rozhodcovský rozsudok z vyššie uvedených viacerých dôvodov, ktoré sú dané zákonom, zrušil, nakoľko sa jedná o rozhodnutie nezákonné, vydané v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, navyše v konaní, ktoré rozhodovaniu rozhodcovského súdu nepodlieha, je to vylúčené, a ani nebola medzi stranami sporu nijakým právne relevantným spôsobom uzavretá rozhodcovská doložka. K námietke žalovaného subjektu 1/, 2/, 3/, že ak by aj boli dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) ZRK, súd nemusí ale len môže zrušiť napadnutý rozhodcovský rozsudok, súd uvádza, že takto je možné postupovať v prípadoch ak by žalovaný nárok bol existujúci, právne dôvodný čo do základu aj výšky a dôvodov, teda ak by tieto procesné skutočnosti nemohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, teda výlučne vtedy ak by aj všeobecný súd v rovnakej veci rozhodol rovnako ako rozhodcovský súd, teda nemohol by vo veci rozhodnúť rozsudkom priaznivejším pre žalobcu ako rozhodol rozhodcovský súd, čo daný prípad nespĺňa.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 odsek 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., t.j. podľa úspešnosti účastníkov vo veci. Žalobca mal vo veci plný úspech. Žalovaný vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 C.s.p. .

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 C.s.p., proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Podľa § 358 C.s.p., odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá C.s.p., odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p., odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.